

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 3

APRIL 1949

5. AARG.

Fodbold . . . .

Saa triller »den runde« igen, — og for mig er nu alle søndage, og senere paa sæsonen, en del hverdagsaftener bestemt til at overvære saa meget som muligt af disse kampe om points og pokaler. Feberen sidder i blodet, og efter en lang vinter har den naaet en styrke, som selv en lang sæson vanskeligt kan nedkæmpe. Men heldigvis er der jo ogsaa en del at vælge imellem.

Som klubfanatiker er det jo specielt klubbens kampe, man render efter, og det er ikke alene 1. holds-kampene. Næh — det første man køber inden sæsonen er et turneringsskema over samtlige KBU-kampe, og saa lægger man slagplanen for den forestaaende sæson. Efter vort holds decimering ved flere spilleres afrejse til syden, er man interesseret i at se, om der nu er afløsning for dem, der gik, og man starter tidlig søndag morgen for at se 1. ynglinge spille kl. 8 et eller andet sted i byens periferi. Kl. 10 spiller saa 2. hold et andet sted i byen, og paa cyklen morakker man saa derhen for at se, om dér skulle være afløsning til 1. hold. Pokalkampene for de yngre, hvor klubben heldigvis lever endnu i alle tre rækker, kan man ikke gaa glip af. — Hvorfor er det saa svært at faa at vide, hvor — og hvornaar — disse sidste runder spilles, det staar nemlig mærkeligt nok ikke i turneringsskemaet? Og saa ender man sin søndagstur i Idrætsparken, spændt paa at se klubbens sidste nye talenter, eller — hvis klubben spiller i provinsen — for at faa resultatet af kampen i samme øjeblik det indløber. Det vil maaske ogsaa være paa sin plads at bemærke, at Idrætsparkens service med resultaterne af kampene har været ikke saa lidt mangelfuld her i starten, — eller er det klubberne, der ikke sørger for at rapportere resultaterne? Det maa forbedres nu, naar tipstjenesten kommer.

Apropos tipstjeneste. . . . Det er aar siden, jeg har ofret en øre paa spil, bortset fra min ¼ seddel i klasselotteriet, som jeg nærmest beholder af pietetshensyn, da den har tilhørt familien i et halvt aarhundrede, men aldrig har figureret i gevinstlisten, men nu maa man jo altsaa til at spille. Ikke for at vinde, næh — men man maa jo vise, at man har forstand paa de dele. Paa

arbejdspladsen har kollegerne allerede i lang tid bombarderet mig med forespørgsler om styrken af de forskellige klubber, og i de prøvetipninger der har været arrangeret de sidste søndage, maa jeg med skam melde, at mine tips har været daarlige, eller for at sige det rent ud, — jeg har lidt et uopretteligt nederlag, og kollegerne vender mig medlidende og hovedrystende ryggen, dersom jeg begynder at forklare, hvorfor det nu gik stik imod, hvad jeg nogle dage forinden havde fortalt dem. Og derfor er det, at jeg vil til at spille. Jeg maa en dag kunne gaa hen og vise dem en kupon med 10, 11 eller allerhelst 12 rigtige resultater. Kan jeg ikke gøre det inden altfor længe, genvinder jeg aldrig min autoritet i fodboldspørgsmaal, men maa staa som en, der har levet af falsk reklame. Ak ja, — man skulle aldrig have aabnet sin mund, eller pralet med sit kendskab til fodbold! Man kunne endnu den dag i dag opretholde den illusion, ihvertfald overfor sig selv og den nærmeste familie, at man forstod sig paa de dele. At jeg nogensinde skulle faa 10, 11 eller 12 resultater? Næh — dertil har jeg alligevel for megen forstand paa fodbold.

Apropos familien. . . . Det er et problem, naar man er fodboldfanatiker. Hvorfor kan den ikke forstaa, at man er tvunget til at sende afbud, naar tante Anna holder fødselsdag paa en dag, da netop en af de allervigtigste kampe spilles? Hvorfor skal disse mennesker fejre deres fødsels- og andre dage netop midt i højsæsonen? At disse mennesker overhovedet har ladet sig føde. . . . Naar man en enkelt gang for husfredens skyld er gaaet med til et af disse familieopløb, ja — saa sidder man der og glor lige ud i luften, og kan ikke deltage i konversationen, fordi disse mennesker ikke kender et klap til fodbold. Og er der endelig en, der — for at forbarme sig over den tavse og lidende gæst — begynder at ville diskutere fodbold, uha, saa er jeg lige ved at faa kvalme over deres mangel paa de mest elementære forudsætninger for at begynde en saadan diskussion.

Det rettede ellers en del paa hele dette problem sidste aar under de olympiske lege, med Gunnar-Nu's mange herlige transmissioner. Da

Fortættes side 3.

Fra Guldpenne

De første 4 kampe i danmarksturneringen er overstaet, og resultatet har været 2 sejre og 2 nederlag. Det var maaske bedre end ventet og især sejren over AB kom overraskende, og spøjefulde optimister begyndte at tale om mesterskabschancer. Sejren skruede ogsaa forventningerne op til et niveau, som ikke kunne holde, og skulle kritiken efter O.B. kampen have været mindre god, saa maa spillerne ikke tage sig det nær. De ved, at de fuldt ud vil faa chancen for at vise deres evner, og saa længe spilleudvalget ser, at spillehumøret og viljen til at gøre en indsats er til stede, saa ved de, ligesaa vel som vi andre, at tiden vil give dem den erfaring uden hvilken man ikke naar sit bedste. Holdet har ganske givet endnu ikke fundet sin endelige opstilling, der er andre, der vil faa en chance for at vise deres evner i det bedste selskab, men de spillere, der for at give plads for andre, midlertidig bliver sat paa 2 hold, har faaet fortalt, at de ikke skal miste modet af den grund. Vi har mange eksempler paa, at det har taget unge spillere baade 2, 3 og 4 aar inden de for alvor fik deres gennembrud.

I en interessant artikel i »Fodboldbogen«, der beskriver omfattende spillerudskiftninger gennem aarene, hedder det: »at andre klubber har været ude for nøjagtig samme situation at maatte tage 3, 4, 5 nye spillere op«. Det er maaske noget unøjagtigt at skrive »nøjagtig samme situation«, idet det i vort sidste tilfælde drejer sig om 4 forwards, og som vel at mærke i løbet af deres sidste halvaar alle havde været paa landsholdet. Den situation har ikke foreligget før, og kommer vel heller ikke til at foreligge oftere, med mindre et eller andet usandsynligt skulle ske. De spillerudskiftninger som omtales tidligere sket, er faldet jævnt fordelt over hele holdet og har ikke paa saa afgørende maade kunnet gribe ind i hele holdets stil og struktur. Det ville ganske givet have været ulige lettere for os

at udskifte f. eks. en maalmænd, en half-back og to forwards. Det siger sig selv, at det er nemmere at indspille en eller to nye forwards mellem 4 eller 3 ældre og erfarne spillere og at udskifte en enkelt back og halfback, end at skulle lave en hel ny kæde omkring den sidste tilbageværende mand.

Den nye skubberregel og »obstruction«-regelen har haft premiere og en daarlig premiere, men skal vel som alt andet nyt have sin tid til at fæstne sig. Hvor skylden for det »daarlige« skal lægges er maaske svært at sige, men jeg tror personligt, at meget ligger i, at man endnu ikke har faaet en rigtig klar fortolkning fra lovfortolkningsudvalget, især om obstructionsregelen. Om skubberregelen hedder det nu, at man kun maa skubbe med skulderen mod modstanderens skulder eller den nærmest tilgrænsende del deraf, og at skubbe i ryggen stadig er tilladt mod den modstander, der forsætlig lægger én hindringer i vejen. (Skal ogsaa dette skub udføres mod modstanderens skulder eller det tilgrænsende parti?) Og jeg har i dette foraars faa kampe set utallige skub med alt andet end netop skulderen, der er passeret glat, saa i den retning synes alt at gaa i sin gamle gænge.

I obstructionsregelen er der efter min mening for meget overladt til dommerens skøn, og da ikke mange odmmere synes at skønne ens, har man set et virvar af forskellige frispark. Jeg indrømmer, at det er svært, da mange af de forseelser mod denne regel finder sted netop hvor bolden ikke er lige i øjeblikket og saaledes undgaar dommerens opmærksomhed, men samtidig vil jeg gerne nævne, at jeg har spurgt forskellige dommere, hvorledes de fortolker denne regel og faaet omtrent ligesaa mange forskellige svar. En mere ensartet fortolkning — og det maa være lovfortolkningsudvalgets opgave at give denne — kunne maaske give basis for et mere ensartet skøn, til gavn baade for spillere og publikum, som i øjeblikket er noget desorienteret.

Og til slut et af de smaa lyspunkter fra det kære »Idrætsbladet«. Som bekendt gav bladet sit tilsagn om »støtte til det samarbejde til dansk fodbolds gavn, det nu opnaaede forlig (om DBU nye forfatning. R.e.d.) forhaabentlig bliver indledning til, og samtidig vil vi ikke undlade at understrege, at vi fortsat er paa vagt overfor misligholdelse eller omgaaelse af forliget —«. I bladet for den 24. marts har det allerede »opdaget« en »misligholdelse eller omgaaelse af forliget«. Stævnet beskyldes for »fri-

Baby House

Frederiksborggade 25
Byen 2555

... har Barnevognen De søger

Barnevogne med *Staal*kasse — forchr. Udstyr — eng. Voxdug — Svane- eller Vendestyr i den helt gamle Udførelse. De bør se ind og evt. sikre Dem en af disse Vogne.

Lille Udbetaling — smaa Rater. Klapvogne, Dukkevogne og Baby-Udstyr sælges paa Rate.

modighed», fordi det, — efter bladets mening — har henvendt sig til Fremad og ØB om optagelse i sammenslutningen, og de to klubbers ledere faar en skraldespand hældt i hovederne, fordi de har været saa formastelige »at efterkomme opfordringen«. Og den reguladetri, bladet bruger, maa være noget sælsom, naar man mener, at Stævnet faar nogle af de penge igen, »som provinsen møjsommeligt havde faaet Stævnet til at give sig af DBUs penge» ved at dele et evt. overskud i Stævnet med to klubber mere. Ak ja — —.

Og sidst i artiklen hedder det:

Paa søndag træder provinsens folk sammen i Odense med det hovedpunkt paa dagsordenen at lære at staa sammen og bekæmpe Stævnet. I forvejen vil Alliancen vel ogsaa have et ord at sige, og saa kan man i fremtiden vente sig en endnu haardere kamp. Saa gaar det paa livet løs igen. Men hvor længe agter DIF at finde sig i at dets største specialforbund ikke eksisterer uden paa papiret, men dirigeres af en eller flere mere eller mindre underjordiske organisationer.

Det er jo rart at se, at provinsen nu skal »lære at staa sammen og bekæmpe« denne »underjordiske«, »frimodige«, »kun paa papiret eksisterende«

organisation! Og at det paakalder DIFs opmærksomhed paa, at DBU ikke eksisterer....

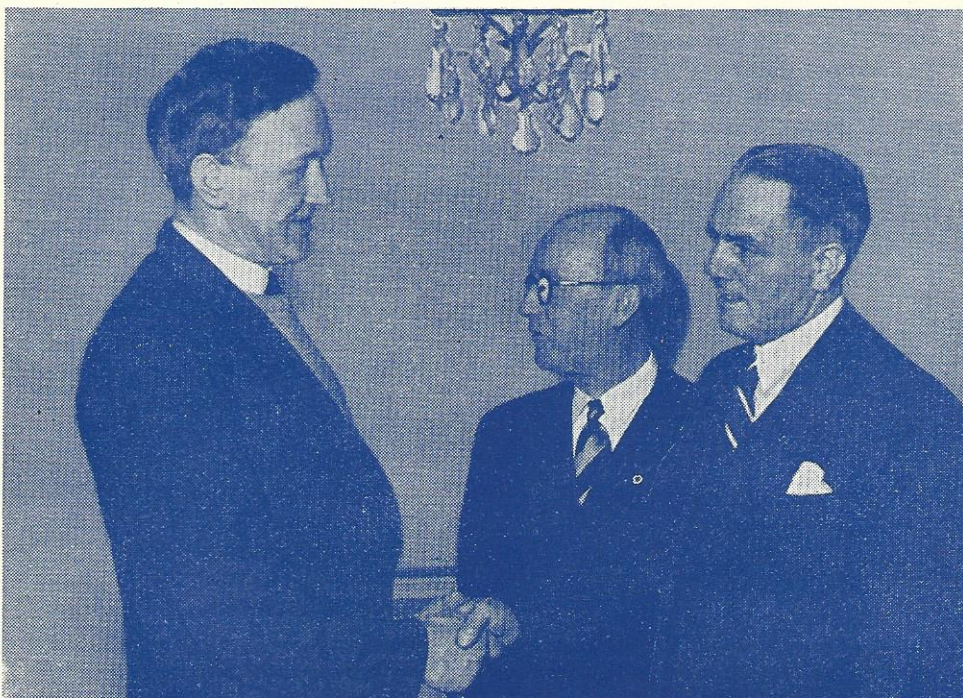
Man kan sikkert glæde sig til flere pudsigheder af denne vagttjeneste. **Red.**

FODBOLD *fortsat fra forsiden*

var det ligesom familien var ved at blive revet ud af deres ligegyldighed, men den korte opblussen holdt ikke ret længe, selvom der var tegn til en genopliven under de store »spillersalg« her i efteraaret. Næh — jeg tror det er haabløst at vedligeholde familiens interesse. Der skal sikkert anderledes kraftige midler til, men man har jo lov at haabe paa tipstjenesten.

Naa — det jeg egentlig ville med mit brev, var at vække klubbens mange tilsyneladende henslumrende medlemmer. Hvorfor ser man ikke nogle flere af jer paa banerne søndag formiddag? Tag jer selv i nakken, og tag konen med, dersom det ikke kan være anderledes, og kom ud til os andre. I vil ikke fortryde det. Nu er vi jo inde i den allerdejlige tid, og især ude paa vor egen bane er der smukt, jeg er ganske sikker paa, at netop *du* ikke har set vort dejlige baneanlæg for nylig. Men gør alvor af det....

72-29.

Fra generalforsamlingen. Den afgangende formand, B. Langvold, ønsker den nye, V. Skousen, held og lykke. I baggrunden den nye næstformand G. Hansen.

Foto: Mønster.

ALT TIL

AL SPORT

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.I.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

Fodbold allevegne fra

XIV.

»Stævnet« har nu sit program færdig til den forestaaende internationale sæson og fik for en gangs skyld kontrakterne i orden i god tid, et forhold, der rummer baade fordele og farer. Fordele ved de tidlige afslutninger af kontrakter er indlysende: 1) man har sikret sig hold, inden der bliver rift om dem fra anden side, og 2) man har god tid til de mange tekniske arrangementer, der skal træffes. Og farerne er, at man har disponeret for tidligt, idet de hold man har truffet aftale med, alligevel ikke paa slutningen af sæsonen holder,

hvad de paa et tidligere tidspunkt af sæsonen lovede rent spillemæssigt. Men jeg vil tro, at man i aar har været endog usædvanlig heldig, idet man, naar man gerne vil have noget af det bedste indenfor britisk fodbold, ikke kunne have truffet aftale med bedre hold end de, der kommer til København.

Portsmouth FC er de første gæster, og de var her som bekendt sidste aar, hvor de spillede et par udmærkede kampe og var aarets bedste engelske hold i Idrætsparken. Paa grund af den straalende tur de havde her og i Sverige, samt at de selv syntes, at de ikke havde givet det rigtige billede af deres virkelige standard, udtalte de hurtigt ønsket om at komme hertil igen i aar, og »Stævnet« var ikke sen til at acceptere, saa meget mere, som det var et usædvanligt sympatisk hold ogsaa udenfor banen. Det er maaske kendt, da det ved de olympiske lege sidste aar var paa tale, at Danmark skulle spille indledende kamp i fodboldturneringen paa Portsmouth's bane, at klubbens ledelse havde truffet forberedelse til at tromme hele sit publikum sammen for at »heppe« for danskerne og saaledes hjælpe dem til at vinde kampen, alt sammen som tak for den gode tur, de havde haft.

Portsmouth's hold til konditionstræning under opsyn af træneren Jimmy Stewart. Fra v. til højre ses: Yeuell, Ferrier, Barlow, Froggatt, Butler, Harris, Clarke, Dickinson, Flewin, Scoular.

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Det blev desværre ikke til noget, da vi jo kom til at møde Ægypten i London, men jeg vil tro, at vort landshold gik glip af en oplevelse mere.

Portsmouth ligger, da disse linier skrives, med en kæmpechance for at blive engelsk mester; de og Manchester United, der begge led den krænke skæbne at blive slaaet i semifinalerne i pokalturneringen, regnes for at være de bedste hold i England i øjeblikket, men medens »United«s chancer for mesterskabet nu er smaa, havde Portsmouth en stor chance for at blive dobbeltvinder, noget

som kun er sket en enkelt gang for mange aar siden. Det ville ellers have været en straalende triumf for Pompey, som holdets kælenavn er i England, og som netop er ved at afslutte sin 50. sæson. Og hvad er saa hemmeligheden bag Pompey's succes? Ja, — sagt i faa ord er det: et glimrende og homogent hold uden straalende stjerner, med et usædvanligt godt kammeratskab og en dygtig ledelse, netop de ting, der er nødvendige for at faa succes. Klubben har i Bob Jackson en dygtig

Manager Bob Jackson.

manager af den slags, der ikke behøver at slaa paa stortromme for at gøre sig gældende, men udelukkende virker i kraft af sin personlighed og stor dygtighed. Jackson kom til Portsmouth i 1946 som talent-spejder efter at have spillet for Bolton Wanderers og været secretary-manager i en lille klub i Worcester. »Der fik jeg min virkelige uddannelse,« siger han, »jeg gjorde alting selv, ja stod endog udenfor banen om lørdagen og overtalte folk til at gaa indenfor.« I 1947 blev han forfremmet til manager for Portsmouth, og klubben kunne ikke have faaet en bedre mand, og spillerne ved, at han gør, hvad der staar i hans magt for at give dem saa gode kaar som overhovedet muligt. Selv siger han:

To Jimmy'er — Dickinson tv. — Scoular th.

»Jeg hader stjerne-systemet. Hvis det breder sig, vil det ødelægge spillet. Vi har ingen stjerner i Portsmouth — vi kan vinde uden dem paa grund

af det straalende kammeratskab. Hos os gøres der ingen forskel, alle bliver behandlet paa samme maade. Og hemmeligheden ved succesen er, at vi giver spiller 100 % af, hvad de er berettiget til at faa, — og saa faar klubben en 100 % indsats fra spillerne til gengæld. Jeg kunne ønske, at vort publikum saa, hvor alvorligt de gaar ind for opgaverne. Uden at man behøver at sige noget til dem, som saa mange andre klubber maa til deres spillere, plejer de et roligt og omhyggeligt levevis«.

Og i træneren, den gamle Jimmy Stewart, har klubben en glimrende mand. Hvad han ikke ved om fodbold, er ikke værd at vide, og spillerne tror paa ham og retter sig efter hans raad og instruktioner. De stoler paa hans dømmekraft og ved, at han gør det bedste for at bringe dem i den rette form. Selv siger han, at med saadanne spillere er det let at være træner; det vanskeligste er somme-tider at faa dem til at holde igen ved træningen.

Portsmouth's stilling i turneringen er det bedste bevis paa, at succes i fodbold ikke behøver at købes. Klubben har maaske det billigste 1. divisionshold idag og samtidig et af de yngste. Maalmanden Butler er købt fra Bath City for 100 £, backen Ferrier fra Barnsley for 1500 £ og Yeuell er betalt med 10 £ for at underskrive kontrakt. Af halfbacks er skotten Scoular ogsaa en 10 £'s mand, ch. og anfører Flewin har været i klubben siden han var 14 aar. Dickinson og Harris er begge 10 £'s mænd, medens Bert Barlow baa-de er den ældste og dyreste. Han er 31 og købt af Wolverhampton for 6500 £. Cfw. I. Clarke er købt af West Bromvich Albion for 5000 £, medens Phillips og Froggatt begge er 10 £'s mænd.

Man erindrer maaske Harris og Froggatt fra sid-aar i Idrætsparken, Froggat, som spillede cf., er v. wing, og Harris, som er udpeget til Matthews arvtager paa det engelske landshold, er klubbens store maalædere og matchvindere. Der er ingen tvivl om, at fodboldpublikummet glæder sig til gensynet med Pompey, og skulle vore gode venner komme som engelsk mester vil gensynet blive dobbelt hjerteligt.

Som andet hold genser vi Manchester City, der sidst var i København i 1937. Klubben ligger i øjeblikket som nr. 6 i 1. division og spiller to kampe her i byen samt 3 i Jylland. Blot det at faa Frank Swift at se igen, saafremt han ikke skal med det engelske landshold paa tur, maa være nok til at fylde Idrætsparken. De fleste husker sikkert klubbens fantastiske spil, da de var her som pokalvindere, og selv om engelsk fodbold vel endnu ikke er af samme styrke som før krigen, er holdet godt og et af de bedste i England og som spiller god fodbold.

Som 3. hold genser vi Dundee FC fra Scotland, Frem's modstandere paa England—Scotlandsturen sidste aar og ovenud gæstfri værter. Dundee var her i 1947, men gjorde ingen fremragende figur. Holdet var paa det tidspunkt under genopbygning og manglede et par af nøglespillerne, men har siden gjort sig fordelagtigt bemærket. De fører i øjeblikket i den skotske 1. division foran Glas-

gow Rangers, som de har slaaet i begge turneringskampene og har en god chance for at blive skotsk mester. Dundee havde ligesom Portsmouth chancen for at blive dobbeltmestre, men maatte ogsaa lade livet i semifinalen om den skotske cup. De tabte efter omkamp til Clyde med 1—2. (Første kamp endte 2—2).

For os, der saa Dundee sidste sommer, er der ingen tvivl om, at gensynet med dem maa blive en oplevelse for Idrætsparkens tilskuere. Holdet spiller nydeligt fodbold, ikke netop skotsk med udpræget short-passing, men typisk engelsk. Holdets to fløj-halvs er fremragende spillere og begge «internationale», og forwards levende og opfindsomme samtidig med, at de ikke er bange for at skyde og kender vejen til maalet. Scotlands sejr over England i den aarlige landskamp beviser Scotlands spillestyrke. Ganske vist var der ingen Dundee spillere paa det skotske landshold, men tre af dem har været alvorlig paa tale ved holdets udtagelse, de to fløj-halvs Gallacher og Boyd samt backen Follon. Endvidere er cfw. Stott i spidsen for scoringslisten og har ogsaa været nævnt i forbindelse med Scotlands hold. Om kvaliteten af de skotske spillere kan nævnes, at Arsenal's to fløjhalvs Macaulay og Alex Forbes, der begge er skotter, ikke denne gang kunne komme paa det skotske hold.

Hvis »Stævnet« altsaa skulle være saa heldig at kunne præsentere baade den engelske og skotske mester, kan man vel ikke forlange bedre repræsentanter for britisk fodbold, men i alle tilfælde vil alle tre hold kunne vise os god fodbold og give os et indtryk af, hvor langt britisk fodbold er naaet i deres genopbygningsarbejde, samt være udmærkede træningspartnere for »Stævnet«s spillere til de forestaaende landskampe.

Visk.

Den fjerde test-match spillede i Johannesburg, og den endte som nr. 2 og 3 uafgjort, væsentlig paa grund af Syd-Afrikas stadigt langsomme spil. England scorede 379 og 253 for 7, de største scores var A. Watkins 111, Washbrook 97 og Hutton 123; Syd-Afrikas svarede med 257 og 194 for 4, saa var tiden udløbet og matchen uafgjort.

England behøvede saaledes kun at spille uafgjort i den femte og sidste test-match i Port Elizabeth for at vinde rubberen, og kampen tegnede faktisk

til, at blive uafgjort lige til det sidste. Syd-Afrika battede først, og i første innings, som varede næsten 2 dage, scorede de 379 runs, en ulidelig langsom scoring paa en prima pitch, og skylden var først og fremmest Bruce Mitchells (skildpadde-Mitchell), som brugte selv og en halv time til at score 125.

England svarede med 395, heraf scorede F. G. Mann, anføreren, 136 not out, en virkelig kaptajn-innings, og matchen syntes saa sikkert som noget at skulle ende uafgjort, med mindre en sensation indtraf. Det gjorde den imidlertid, da Syd-Afrika havde scoret 187 for 3 i anden innings, lukkede Dudley Nourse, der var 95 minutter tilbage, og England skulle score 172 for at vinde.

Det synes at være en umulig opgave, men England tog chancen, og det umulige skete, eet minut før spilletidens udløb scorede Crapp den sidste firer og bragte England op paa 174 runs.

England vandt velfortjent rubberen med 2 sejre og 3 uafgjorte, og spillerne vender tilbage til England efter en fem maaneders tourne, hvor de ikke har tabt nogen kamp, et ualmindelig flot resultat.

h. o.

✧ SENIORES ✧

De første kampe er nu spillet, og man begynder at kunne danne sig et begreb om holdenes styrke og vore muligheder.

1. hold lagde som bekendt ud med en sejr i Odense mod 1909, ganske vist var spillers kvalitet ikke god, men der blev vist kampglæde, og de to points var ærligt fortjent og fjernede definitivt holdet fra nedrykningszonen, saaledes at vi nu kan spille vore kampe uden at skulle tænke for meget paa at tjene points. Mod AGF søndagen efter kom vor forward-række aldrig i gang, og forsvaret maatte trods god opdækning kapitulere to gange, og vi rejste hjem uden points.

I kampen mod AB, som var holdets første i Idrætsparken efter rekonstruktionen, blev resultatet som bekendt en sejr til os paa 3—1. Det var selvfølgelig en overraskelse for de fleste, og AB kan nok hævde, at de havde langt det meste af spillet, men vort forsvar levede ikke AB forwards rist eller ro til at afslutte, der kom altid en fod eller krop i vejen, og hvad der endelig passerede, tog Svanevig sig af. Vore forwards benyttede sig af, at ABs backs og halfbacks trak for langt frem, og startede kampen igennem en del farlige angreb, mere farlige end ABs, fordi de blev ført frem med hurtige afleveringer fra mand til mand. Holdet kan saaledes se med tilfredshed paa starten af forårs-sæsonen, og det kan uden tvivl, hvis spilleglæden fortsat holder sig, samle en del points endnu, og saaledes opnaa placering i den bedste del af 1. division.

De to KS hold spillede deres indbyrdes kamp som indledning paa sæsonen, og resultatet blev imod forventning, at B-holdet sejrede. Holdet havde jo god brug for pointsene, men desværre fik det ikke

meget glæde af den sejr, idet spilleudvalget ved en misforstaaelse havde brugt en spiller, hvis licenskort ved en fejltagelse var blevet afmeldt. Det er frygtelig kedeligt for B-holdet, men desværre kan jeg jo kun paa spilleudvalgets vegne give holdet en undskyldning, skaffe pointsene tilbage kan jeg ikke. Mens vi er ved B-holdet, kan vi tage holdets andre kampe med, og her har det tabt til Fremad A, og

med, at holdet vil slutte mellem de fire bedste og sikre sig adgang til slutrunden.

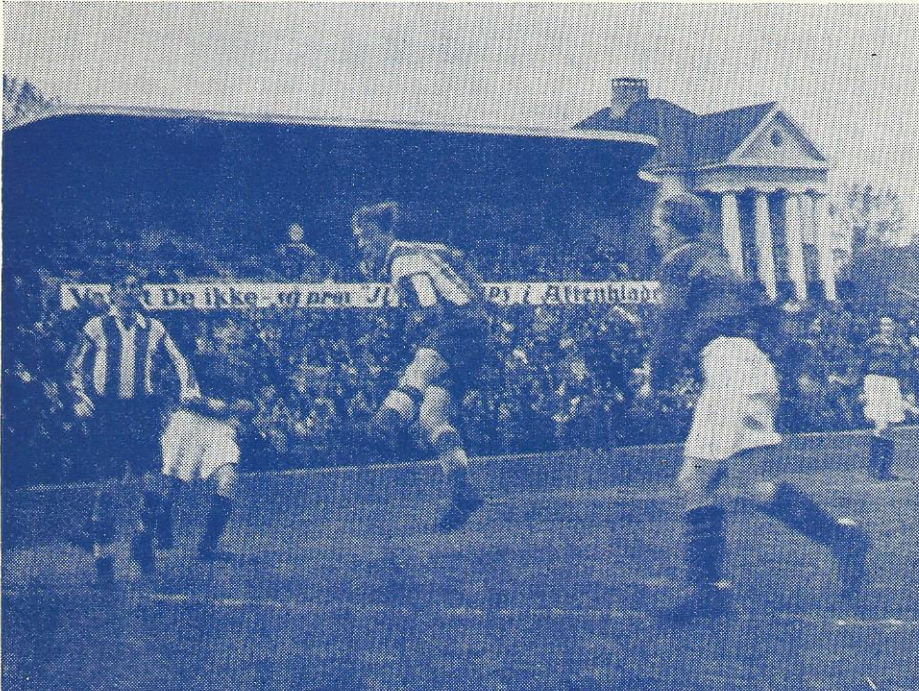
A 1 (4. hold) er og bliver vort smertensbarn og har indledet sæsonen med et par store nederlag til Fremad og 1903, og her skal jeg navnlig fæste mig ved det første. Som saa ofte før blev her en række spillere væk uden afbud, saaledes at holdet maatte spille med 8 mand, det er besynderligt at se, at saa

To hovedstød, der gav maal

Frem—AB.
(3—1)

Ib Bengtsson scorer vort andet maal paa et godt hovedstød paa Ejner Olsen's præcise centring.

Frem—O.B.
(1—4)

J. Leshley Sørensen scorer O.B.'s 3' maal paa hovedstød, efter at vort forsvar er helt udspillet

vundet over KFUM, saaledes, at holdet kom væk fra sidstepladsen, og det ser absolut ud til at være stærkt nok til at tjene endnu en del points ind og opnaa en placering højere oppe i rækken.

A-holdet i KS fik altsaa to points mod B-holdet trods nederlag, desuden har holdet slaaet ØB og er stadig med blandt de bedste, man kan vel regne

snart holdet skal paa udebane, har vi dette vrøvl. Gør i det mindste spilleudvalget den tjeneste at sende afbud, saa er der maaske en chance for at faa fat i andre spillere, man **kan** ikke lade sine kammerater i stikken paa den maade.

B 1 (5. hold) har endnu da dette skrives, ikke været i ilden og unddrager sig derved omtale.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

✧ **YNGLINGE** ✧

begyndte foraarsturneringen den 27. marts.

1. ynglinge vandt 4—2 over ØB i en kamp, hvor spillet var præget af manglende kamptræning — et fænomen, der jo i sagens natur altid ses først paa sæsonen. Det kneb lidt med afleveringerne og boldbehandlingen, hvorimod konditionen var god, hvilket navnlig kom til udtryk i 2. halvleg.

2. ynglinge a spillede ligeledes mod ØB., og her blev resultatet 2—2, efter at vi havde ført med 2—0. Vi burde have vundet kampen, men konditionen slog ikke til, hvilket sikkert skyldes, at de fleste af spillerne gaar paa aftenskole og derfor ikke har kunnet deltage i vinterens træningsarbejde.

1. ynglinge vandt deres anden kamp over Brønshøj med 6—0. Trods en meget generende blæst spillede holdet betydeligt bedre end mod ØB.

Det samme gælder 2. ynglinge a, der ogsaa spillede mod Brønshøj og vandt med 6—1.

2. ynglinge b mødte den værste konkurrent til førstepladsen: Fremad, A., som blev slaet 2—0 efter en drabelig dyst. Nu gælder det om at holde fast — førstepladsen vinker forude.

Boldklubben FREM

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65389.

Bestyrelsen:

Formand: Driftsleder V. Skousen.

Næstformand: Inspektør Georg Hansen.

Kasserer: Driftsingeniør, cand. polyt.

Kurt Nielsen.

Værktøjsmester A. Henrichsen.

Prokurist Carl Petersen.

Assistent Henri Olsen.

Hans Colberg.

Bestyrelsens Sekretær: L. Svane.

(NØRREBROS CENTRALTRYKKERI)

SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
CENTRAL 16.505*Walter Christensen*

INGERSLEVSGADE 126 ✧ TELEFON VESTER 4078

**Alt i møbler,
persiener,
tegninger og tilbud,
kvalitets haandværk,
omstopning og
reparationer udføres**

Medlemsbladet: Ansvarshavende redaktør V. Skousen.

N.C.-TRYKKERIET, KBHVN